

ע"פ 6351/21 - יחיא אלדדא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 6351/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: יחיא אלדדא

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כב' השופט י' עדן) מיום 8.8.2021 בת"פ 8873-10-20

בשם המבקש: עו"ד אבנר שמש

בשם המשיבה: עו"ד אופיר ביתן

החלטה

לפני בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כב' השופט י' עדן) מיום 8.8.2021 בת"פ 8873-10-20, במסגרתו הושת על המבקש, בין היתר, עונש של 4 שנות מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 25.9.2020 עד ליום 13.10.2020.

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה (עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977) בגין אירוע במהלכו, תוך כדי נסיעה ברכב, הוא חסם את נתיב הנסיעה של רכב אחר בו נהג המתלונן (ובו ישבה גם בתו הקטינה בת השנתיים), דלק אחריו בנסיעה מהירה תוך שהוא נצמד לרכבו ולבסוף התנגש בו באמצעות רכבו בחוזקה מאחור בכוונה לפגוע בו. ביום 25.5.2021 הורשע המבקש במיוחס לו.

במסגרת הכרעת הדין נקבע כי הוכח מעל לספק סביר כי המבקש נהג ברכב בכוונה לפגוע במתלונן, לאחר שהוציא לפועל את תכניתו שרקם. ביום 8.8.2021 גזר בית המשפט את עונשו של המבקש והשית עליו 4 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים, פיצויים למתלונן על סך של 10,000 ש"ח, פסילה בפועל לשנה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וכן פסילה על תנאי לשנה.

2. המבקש הגיש ערעור לבית משפט זה, הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין, במסגרתו הלין על ממצאי בית המשפט המחוזי. בתמצית, המערער טען בערעורו לקיומן של סתירות מהותיות בגרסת המתלונן, כאשר לטענתו השינויים בגרסאות מעידים כי עדותו אינה מהימנה, וכך גם הסתירות בגרסאותיהם של העדים אינן מתיישבות עם ההיגיון ומעלות תהיות רבות בדבר מהימנותם. בעניין זה גם נסמך המבקש על סרטונים שונים שהוסרטו על ידי עדים שונים בסמוך לאירוע. עוד טען המבקש לקיומם של מחדלי חקירה רבים.

3. באשר לגזר הדין, טען המבקש כי בית המשפט התעלם מנסיבותיו האישיות ובכלל זה מהעובדה שלחובתו הרשעה אחת בלבד, וכי היה על בית משפט לקחת בחשבון קיומה של "סולחה" בין משפחת המתלונן למשפחתו.

4. לצד הערעור הוגשה הבקשה שלפני, לעיכוב ביצוע עונש המאסר. בבקשתו טען המבקש כי סיכויי הערעור גבוהים, נוכח הסתירות המשמעותיות העולות מעדותם של עדי התביעה ומעדותו של המתלונן אשר יש בכוחן להביא לזיכוי. גזר הדין גם מעלה קושי רב ותחושת אי-צדק שנגרמה למבקש שעה שנגזר עליו עונש מאסר ממושך ללא הצדקה. בדיון שהתקיים לפני חזר בא-כוח המבקש על טענותיו, הרחיב וטען כי יש לקחת בחשבון גם את מצבו הרפואי של המבקש בשים לב למגבלות הטיפול בשירות בתי הסוהר בשל נגיף הקורונה.

5. מנגד, באת-כוח המשיבה ביקשה לדחות את הבקשה. נטען כי ערעור המבקש יסודו בתקיפת ממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי בית המשפט המחוזי שאין זה דרכה של ערכאת הערעור להתערב בהם, ומכאן כי סיכויי הערעור אינם גבוהים. עוד נטען כי אורכו של עונש המאסר שהושת על המבקש, בהתחשב בכך שהורשע בעבירה שעונשה המקסימלי עומד על 20 שנה, גם הוא אינו תומך בבקשה. בכל מקרה, נוכח תקופת המאסר שהושת על המערער, הדיון בערעור לא יהפוך לתיאורטי גם אם המבקש יחל לרצות את מאסרו.

דיון והכרעה

6. הלכה היא כי נאשם אשר נגזר דינו לעונש מאסר בפועל יחל בריצוי עונשו באופן מיידי, אלא אם כן מתקיימות נסיבות מיוחדות שיש בהן כדי לגבור על האינטרס הציבורי שבאכיפה מיידי של גזר הדין (ע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)). לאחר עיון בהכרעת הדין, בגזר דינו של בית המשפט המחוזי, בנימוקי הערעור, ולאחר שמיעת טענות הצדדים לפני, הגעתי לכלל מסקנה כי אין מקום להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר במקרה זה.

7. המבקש בערעורו חוזר וטוען כי מבחינה עובדתית אין היתכנות לגרסת העדים כי חזו באירוע. כך גם מעלה המבקש השגות שונות ביחס לעדות המתלונן. אולם כפי שציינה המשיבה, טענות המבקש בערעור מכוונות כלפי ממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית, שאין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בהם (ראו לאחרונה: ע"פ 1697/20 שורדיקר נ' מדינת ישראל (24.8.2020) והאסמכתאות שם). הכרעת דינו של בית המשפט המחוזי, אשר

עוגנה בראיות המרכזיות, להן ניתנה התייחסות מפורטת, מציבה אפוא לפני המבקש משוכה משמעותית. זאת בנוסף לקביעה החד-משמעית בהכרעת הדין כי מצד אחד לא ניתן אמון בגרסת המבקש ואילו מצד שני ניתן אמון מלא בגרסת המתלונן. בהקשר זה לא למותר לציין כי בית המשפט התייחס באופן מפורש לטענות שהעלה המבקש ביחס לאפשרות שהייתה לעדי התביעה לצפות באירוע ולראות מי הוא הנוהג ברכב ולטענות שהעלה המבקש ביחס לאמינות גרסת המתלונן. בנסיבות אלה, בהיעדר נסיבות מיוחדות המצדיקות מסקנה אחרת, ובהינתן אורכה של תקופת המאסר שנגזר על המבקש, לא ראיתי מקום להיעתר לבקשה.

המבקש יתייצבלשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 3.11.2021 עד השעה 10:00 בבית סוהרדקל, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ז בתשרי התשפ"ב (3.10.2021).

ש ו פ ט